

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนกับการมีส่วนร่วม
ในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน
กรณีศึกษา ชุมชนโค้งรถไฟยมราช สำนักงานเขตราชเทวี

จัดทำโดย นายณรงค์ศักดิ์ ชาวเรือ
ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตราชเทวี

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๐
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. ชื่อเรื่อง

การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด
ในชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนโค้งรถไฟยมราช สำนักงานเขตราชเทวี

๒. หลักการและเหตุผล

ยาเสพติดเป็นภัยคุกคามที่สำคัญของโลก โดยมีภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณสามเหลี่ยมทองคำ เป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมามีประเทศไทยสามารถควบคุมการผลิตยาเสพติดได้ แต่ยังคงได้รับผลกระทบจากการลำเลียงยาเสพติดจากภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศไทย โดยเฉพาะยาเสพติดประเภทยาบ้าและยาไอซ์เป็นตัวยาสำคัญ มีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญคือเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตที่สำคัญของชาติไทย เป็นกลุ่มเสี่ยงที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้ยาเสพติดมากที่สุด และมีการแพร่กระจายยาเสพติดไปสู่หมู่บ้านชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม และจากการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ตามแผนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหลายปีต่อเนื่องที่ผ่านมา สามารถสกัดกั้นและลดปริมาณการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากแหล่งผลิตยาเสพติดในภูมิภาค รวมทั้งปราบปรามจับกุมกลุ่มผู้ผลิตและผู้ค้ายาเสพติดเป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันในประเทศไทยยังคงพบการแพร่ระบาดของยาเสพติดและส่งผลกระทบต่อสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างมาก

กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีหน้าที่อำนวยความสะดวก ดูแลจัดหาบริการสาธารณะ ให้กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ด้านเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครให้มุ่งสู่การเป็นมหานครแห่งเอเชีย โดยกำหนดด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย กรุงเทพมหานครเป็นมหานครที่ปลอดภัย พลัดอาชญากรรมและยาเสพติด พลัดอุบัติเหตุ พลัดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย พลัดภัยโรคคนเมือง และอาหารปลอดภัย

ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่ากรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญกับปัญหาเสพติดอย่างมาก โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัยได้กำหนดแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ การเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน , การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน , การบำบัดฟื้นฟู ติดตามดูแลผู้ติดยาเสพติด , การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกรุงเทพมหานครและสำนักงานเขตเป็นต้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ได้กำหนดนโยบาย “ผลักดันทันที แก้ไขทันที NOW” คือ ๑ ภารกิจพิเศษ ๕ นโยบายทันที ๑๙ ภารกิจผลักดันทันที โดย ๕ นโยบายทันที ประกอบด้วย

- ๑) สะอาด (Clean) บ้านเมืองสะอาด การบริหารราชการใสสะอาด
- ๒) สะดวก (Convenient) เดินทางสะดวก ใช้ชีวิตสะดวก
- ๓) ปลอดภัย (Community) ชีวิตปลอดภัย การปลอดอาชญากรรมและยาเสพติด
- ๔) คุณภาพชีวิตที่ดี (Core) ดูแลคุณภาพชีวิต ดูแลสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ
- ๕) วิถีพอเพียง (Common ways of living) ภูมิใจในรากฐานไทย พอใจในความ

เป็นอยู่

ดังนั้น จึงเห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญของชาติมีการแพร่ระบาดเข้ามาในหมู่บ้าน ชุมชน ส่งผลกระทบต่อความเดือนร้อนของประชาชนและการพัฒนาคน พัฒนาประเทศในอนาคต ซึ่งหน่วยงานภาครัฐทุกภาคส่วนตั้งแต่รัฐบาล กระทรวง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่างให้ความสำคัญกับปัญหาเสพติดอย่างมาก จึงจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเสพติดที่ยั่งยืน

สำนักงานเขตราชเทวี โดยฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาชุมชนและสังคม ทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม อนามัย และคุณภาพชีวิต เช่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างศักยภาพของผู้นำชุมชน องค์กรชุมชนและเครือข่ายชุมชน การพัฒนาสภาพแวดล้อมและที่อยู่อาศัย การส่งเสริมสตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส การดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น สำนักงานเขตราชเทวีเห็นถึงความสำคัญในการแก้ปัญหาเสพติดในชุมชน จึงได้จัดทำการศึกษาเรื่อง การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนโค้งรถไฟยมราชขึ้น

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟยมราช

๓.๒ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟยมราช

๓.๓ เพื่อลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟยมราช

๔. เป้าหมาย

ดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟยมราชและจัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชน และดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเพิ่มศักยภาพเครือข่าย โดยการมีส่วนร่วมของกลุ่มต่างๆในชุมชนโค้งรถไฟยมราช โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๐

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

๕.๑ การวิเคราะห์ SWOT

เป็นการวิเคราะห์องค์การหรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหา จุดแข็ง จุดด้อย หรือ สิ่งนี้อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

S = Strength	คือ จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ
W = Weakness	คือ จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ
O = Opportunities	คือ โอกาสที่จะดำเนินการได้
T = Threats	คือ อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานขององค์กร

โดยหลักการที่สำคัญของ SWOT คือ การวิเคราะห์โดยการสำรวจสภาพการณ์ ๒ ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการ กำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป

การวิเคราะห์ SWOT ของชุมชนโค้งรถไฟยมราช พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค ดังนี้

จุดแข็ง

๑) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจ ปัญหาต่างๆในชุมชน

๒) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมมีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม ของชุมชน

๓) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมมีความสามารถในการประสานหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติด

๔) ชุมชนตั้งอยู่ใจกลางเมือง การคมนาคมสัญจรขนส่งสะดวก

๕) ชุมชนตั้งอยู่ใกล้หน่วยงานราชการหลายหน่วยงาน เช่น โรงพยาบาลรามธิบดี , โรงพยาบาลราชวิถี , กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

๖) ชุมชนมีที่ทำการคณะกรรมการชุมชน และมีสถานที่จัดกิจกรรมต่างๆ

๗) ภายในชุมชนมีกลุ่มกิจกรรมต่างๆหลายกลุ่ม

๘) ชุมชนมีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคีอย่างสม่ำเสมอ เช่น กิจกรรมงาน วันสำคัญต่างๆ , กิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

๙) คณะกรรมการชุมชนได้รับการฝึกอบรมและศึกษาดูงานจากการสนับสนุนของ หน่วยงานภาครัฐอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน

๑) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมมีภารกิจหลายด้าน

๒) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมมีงบประมาณไม่เพียงพอในการสนับสนุนการ ดำเนินกิจกรรมของชุมชน

๓) ขาดการประชาสัมพันธ์นโยบายเกี่ยวกับปัญหาเสพติด

๔) ที่ตั้งชุมชนกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของทางรถไฟแห่งประเทศไทย

๕) ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้าง ทำให้ไม่มีเวลาว่าง เนื่องจาก ต้องประกอบอาชีพทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว

๖) ประชาชนในชุมชนไม่เห็นความสำคัญของปัญหาเสพติด

๗) ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน รายได้ไม่พอกับรายจ่าย

โอกาส

๑) นโยบายรัฐบาลและนโยบายกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญในการป้องกันแก้ไข ปัญหาเสพติด

๒) ภาครัฐให้ความสำคัญและสนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อ พัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

๓) มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หลายหน่วยงานในพื้นที่ให้การสนับสนุนชุมชน เช่น สำนักงานเขตราชเทวี , โรงพยาบาลรามาธิบดี , กรมพัฒนาสังคม

อุปสรรค

๑) การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารรัฐบาล และ ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ทำให้นโยบายเปลี่ยนแปลงบ่อย เปลี่ยนวิธีการปฏิบัติ ขาดความต่อเนื่อง

๒) ขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน

๕.๒ แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นหลักการสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสนใจ เพื่อพัฒนาการเมืองเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามหลักการธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มคุณภาพการตัดสินใจของภาครัฐให้ดีขึ้น และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่ายในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ จึงต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจทางการเมือง รวมถึงการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในทุกระดับ

หลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐ ซึ่งสามารถแบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

๑. การให้ข้อมูลข่าวสาร (Inform) ถือเป็นกรมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของการที่ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่างๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ การจัดนิทรรศการ จัดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์

๒. การรับฟังความคิดเห็น (Consult) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วยวิธีต่างๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์

๓. การเกี่ยวข้อง (Involve) เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็น และความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย

๔. ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นการให้กลุ่มประชาชน ผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

๕. การเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Empower) เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงสุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ โครงการกองทุนหมู่บ้านที่มอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด เป็นต้น

การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนอาจทำได้หลายระดับและหลายวิธี บางวิธีสามารถทำได้ง่ายๆ แต่บางวิธีก็ต้องใช้เวลา ขึ้นอยู่กับความต้องการเข้ามามี ส่วนร่วมของประชาชน ค่าใช้จ่ายและความจำเป็นในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องละเอียดอ่อนจึงต้องมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการให้ข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งพัฒนาทักษะและศักยภาพของข้าราชการทุกระดับควบคู่กันไปด้วย จากหลักการและความจำเป็นดังกล่าวทำให้การพัฒนากระบวนการที่ผ่านมาได้รับการพัฒนากระบวนการบริหารราชการที่สนับสนุนการปรับกระบวนการทำงานของส่วนราชการ ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น หรือที่เรียกว่า “การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม”

ในส่วนภาคราชการ การส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ถือได้ว่าเป็นเงื่อนไข และเป็นกุญแจดอกสำคัญของความสำเร็จของการพัฒนาระบบราชการให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและเอื้อต่อประโยชน์สุขของประชาชน เพราะกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุน และส่งเสริมให้ระบบราชการมีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาราชการยุคใหม่ที่เป็นราชการระบบเปิด การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาคราชการที่มาจากทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชนท้องถิ่น จะช่วยทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีความใกล้ชิดกับประชาชนได้รับทราบความต้องการและปัญหาที่แท้จริง ลดความขัดแย้งและต่อต้าน ทั้งยังเป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ประชาชน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในประเด็นสาธารณะ ซึ่งเป็นบทบาทที่หน่วยงานภาคราชการจะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและเครือข่ายภาคประชาสังคมทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นหุ้นส่วน จะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ จะสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนมากน้อยเพียงใด รวมทั้งต้องอาศัยกระบวนการความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมที่เป็นพันธมิตรของภาคราชการ ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ภาคราชการจะต้องร่วมมือกันเปิดระบบราชการให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อทำให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เกิดการแบ่งสรรทรัพยากรอย่างยุติธรรม และลดความขัดแย้งในสังคม และที่สำคัญที่สุด คือ การสร้างกลไกของการพัฒนาระบบราชการที่ยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๕.๓ แนวความคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย

ความหมายของกลุ่ม เครือข่าย และการสร้างเครือข่าย

กลุ่ม หมายถึง บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมารวมกันหรือมาปรึกษาหารือกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อที่จะแก้ไขหรือจัดข้อขัดข้องในเรื่องนั้นๆหรือปัญหานั้นๆให้หมดไปหรือให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของตนเองที่มีจุดหมายเอาไว้

เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระเท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน เครือข่ายต้องมีการจัดระบบให้กลุ่มบุคคลหรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เพื่อนำไปสู่จุดหมายที่เห็นพ้องต้องกัน

การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้มีการติดต่อ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบฟุ้งฟิง นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อกันด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่นการส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อ แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย

องค์ประกอบของเครือข่าย มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ ๗ อย่างด้วยกัน คือ

๑. มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception)

สมาชิกในเครือข่ายต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้เหมือนกันถึงเหตุผลในการเข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่าย ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาหรือลดความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าเริ่มต้นด้วยการรับรู้ที่ต่างกัน มีมุมมองหรือแนวคิดที่ไม่เหมือนกันแล้ว จะประสานงานและขอความร่วมมือยาก เพราะแต่ละคนจะติดอยู่ในกรอบความคิดของตัวเอง มองปัญหาหรือความต้องการไปคนละทิศละทาง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสมาชิกของเครือข่ายจะมีความเห็นที่ต่างกันไม่ได้ เพราะมุมมองที่แตกต่างช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ ในการทำงาน แต่ความแตกต่างนั้นต้องอยู่ในส่วนของกระบวนการ (process) ภายใต้การรับรู้ถึงปัญหาที่สมาชิกทุกคนยอมรับแล้ว

๒. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision)

วิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึงการที่สมาชิกมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตที่เป็นภาพเดียวกัน มีการรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันและมีเป้าหมายที่จะเดินทางไปด้วยกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ และช่วยผ่อนคลายความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

๓. มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (mutual interests/benefits)

คำว่าผลประโยชน์ในที่นี้ครอบคลุมทั้งผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินและผลประโยชน์ไม่ใช่ตัวเงิน ถ้าการเข้าร่วมในเครือข่ายสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขาหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในเครือข่ายมากขึ้น

๔. การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (stakeholders participation)

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง

๕. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (complementary relationship)

องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณ มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่

๖. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (interdependent)

เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน การพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย การทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึกว่าการเอาหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้เครือข่ายล้มลงได้ การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของเครือข่าย การเกื้อหนุนพึ่งพากันในลักษณะนี้จะส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ

๗. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (interaction)

ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน มากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ยิ่งสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น มีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

การก่อเกิดของเครือข่าย

เครือข่ายแต่ละเครือข่ายต่างมีจุดเริ่มต้นหรือถูกสร้างมาด้วยวิธีการต่างๆกัน แบ่งชนิดของเครือข่ายออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ

เครือข่ายชนิดนี้มักเกิดจากการที่ผู้คนมีใจตรงกัน ทำงานคล้ายคลึงกันหรือประสบกับสภาพปัญหาเดียวกันมาก่อน เข้ามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ ร่วมกันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า การดำรงอยู่ของกลุ่มสมาชิกในเครือข่ายเป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิกเอง เครือข่ายเช่นนี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่ อาศัยความเป็นเครือญาติ เป็นคนในชุมชนหรือมาจากภูมิลำเนาเดียวกันที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มโดยจัดตั้งเป็นชมรมที่มีกิจกรรมร่วมกันก่อน เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงขยายพื้นที่ดำเนินการออกไป หรือมีการขยายเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของกลุ่มมากขึ้น ในที่สุดก็พัฒนาขึ้นเป็นเครือข่ายเพื่อให้ครอบคลุมต่อความต้องการของสมาชิกได้กว้างขวางขึ้น เครือข่ายประเภทนี้มักใช้เวลาก่อร่างสร้างตัวที่ยาวนาน แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว มักจะเข้มแข็งยั่งยืนและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. เครือข่ายจัดตั้ง

เครือข่ายจัดตั้งมักจะมี ความเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ การจัดตั้งอยู่ในกรอบความคิดเดิมที่ใช้กลไกของรัฐผลักดันให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว และส่วนมากภาคีหรือสมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายมักจะไม่ได้มีพื้นฐาน ความต้องการ ความคิด ความเข้าใจ หรือมุมมองในการจัดตั้งเครือข่ายที่ตรงกันมาก่อนที่จะเข้ามารวมตัวกัน เป็นการทำงานเฉพาะกิจ

ชั่วคราวที่ไม่มีความต่อเนื่อง และมักจะจางหายไปในที่สุด เว้นแต่ว่าเครือข่ายจะได้รับการชี้แนะที่ดี ดำเนินงานเป็นขั้นตอนจนสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเป็นความผูกพันระหว่างสมาชิกจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นเครือข่ายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มสมาชิกจะยังคงรักษาสถานภาพของเครือข่ายไว้ได้ แต่มีแนวโน้มที่จะลดขนาดของเครือข่ายลงเมื่อเปรียบเทียบกับระยะก่อตั้ง

๓. เครือข่ายวิวัฒนาการ

เป็นการถือกำเนิดโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติตั้งแต่แรก และไม่ได้เกิดจากการจัดตั้งโดยตรงแต่มีกระบวนการพัฒนาผสมผสานอยู่ โดยเริ่มที่กลุ่มบุคคลหรือองค์กรมารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้างๆ ในการสนับสนุนกันและเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยยังไม่ได้สร้างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนนัก หรืออีกลักษณะหนึ่งคือถูกจุดประกายความคิดจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการได้รับฟัง หรือการไปได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่นๆ มา แล้วเกิดความคิดที่จะรวมตัวกันสร้างพันธะสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง เครือข่ายที่ว่านี้แม้จะไม่ได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยตรงตั้งแต่แรก แต่ถ้าสมาชิกมีความตั้งใจจริงที่เกิดจากจิตสำนึกที่ดี เมื่อได้รับการกระตุ้นและสนับสนุน ก็จะสามารถพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งได้

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๖.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผนการดำเนินการ

๖.๑.๑ ลงพื้นที่ชุมชนโค้งรถไฟยมราชร่วมกับคณะกรรมการชุมชนโค้งรถไฟยมราช เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของชุมชนและสภาพปัญหาสาเหตุในชุมชน จำนวน ๒ ครั้ง

๖.๑.๒ ประชุมหารือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ ครั้ง เพื่อวางแผนแนวทางในการดำเนินงานสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาสาเหตุในชุมชนโค้งรถไฟยมราช

๖.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการ

กิจกรรมที่ ๑ การจัดการประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาสาเหตุในชุมชนโค้งรถไฟยมราช จำนวน ๑ ครั้ง มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

- กำหนด วัน เวลา และสถานที่ จัดการประชุม ในที่นี้กำหนดเป็นวันอาทิตย์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. ณ ลานกิจกรรมชุมชนโค้งรถไฟยมราช

- จัดทำหนังสือเชิญตัวแทนกลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชนโค้งรถไฟยมราช เช่น กลุ่มคณะกรรมการชุมชน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน กลุ่มกองทุนแม่ของแผ่นดิน กลุ่มเยาวชน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มข้าราชการเกษียณ เป็นต้น เพื่อเข้าร่วมการประชุมตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด

- จัดทำหนังสือเชิญหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงชุมชนโค้งรถไฟยมราช เช่น สถานีตำรวจนครบาลพญาไท หน่วยงานทหารที่รับผิดชอบพื้นที่เขตราชเทวี การทางพิเศษแห่งประเทศไทย โรงเรียน มัสยิด โรงพยาบาล เป็นต้น เพื่อเข้าร่วมการประชุมตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด

- จัดการประชุมกลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชน เพื่อหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาสาเหตุในชุมชน และการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาสาเหตุในชุมชนโค้งรถไฟยมราช

- จัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนโค้งรถไผยมราช และคัดเลือกคณะกรรมการเครือข่าย โดยกำหนดโครงสร้างการบริหารและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสมาชิกให้ชัดเจน

- จัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชน โดยให้คณะกรรมการและสมาชิกเครือข่ายเป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

- รายงานผลการดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน โค้งรถไผยมราชให้ผู้อำนวยการเขตทราบ

กิจกรรมที่ ๒ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่คณะกรรมการและสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนโค้งรถไผยมราช โดยในที่นี้กำหนดเป็นวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น. ณ ลานกิจกรรมชุมชนโค้งรถไผยมราช เป็นการบรรยายให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่คณะกรรมการและสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดชุมชนโค้งรถไผยมราช จำนวน ๑๐๐ คน และเชิญวิทยากรจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และจากสถานีตำรวจนครบาลพญาไท พร้อมการประเมินผลและสรุปผลกิจกรรมรายงานผู้อำนวยการเขตทราบ

กิจกรรมที่ ๓ การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไผยมราช ในที่นี้กำหนดเป็นวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ (วันต่อต้านยาเสพติดโลก) เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. ณ ชุมชนโค้งรถไผยมราช โดยดำเนินการเดินรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในชุมชน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนในชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหายาเสพติดในชุมชน มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย คณะกรรมการและสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดชุมชนโค้งรถไผยมราช และประชาชนในชุมชน จำนวน ๑๐๐ คน และใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆในการรณรงค์ เช่น แผ่นป้าย โฉนด ใบประชาสัมพันธ์สื่อความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น พร้อมการประเมินผลและสรุปผลกิจกรรมรายงานผู้อำนวยการเขตทราบ

กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบป้องกันปัญหายาเสพติด ในที่นี้กำหนดเป็นวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ระยะเวลา ๑ วัน แบบไปกลับ ณ ชุมชนเขาคุบ อำเภอเมืองจังหวัดสระบุรี โดยเป็นการศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบที่ประสบผลสำเร็จในการป้องกันปัญหายาเสพติด การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดผู้เสพยา และการพัฒนาสู่ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยอย่างยั่งยืนในอนาคต มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย คณะกรรมการและสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดชุมชนโค้งรถไผยมราช จำนวน ๑๐๐ คน พร้อมการประเมินผลและสรุปผลกิจกรรมรายงานผู้อำนวยการเขตทราบ

กิจกรรมที่ ๕ การจัดกิจกรรมเฝ้าระวังยาเสพติดในชุมชน โดยจัดเวรคณะกรรมการเครือข่ายและสมาชิกหมุนเวียนในแต่ละวัน วันละ ๕ คนเดินตรวจชุมชน เฝ้าระวังยาเสพติดในช่วงเวลา กลางคืน ในที่นี้กำหนดดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๐ ระยะเวลา ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๒๒.๐๐-๐๒.๐๐ น. พร้อมการประเมินผลและสรุปผลกิจกรรมรายงานผู้อำนวยการเขตทราบ

๖.๓ ขั้นตอนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

สรุปผลและประเมินผลการดำเนินงานสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไผยมราช และกิจกรรมการพัฒนาเพิ่มศักยภาพคณะกรรมการและสมาชิกเครือข่าย รายงานต่อผู้บริหารกรุงเทพมหานคร และนำผลการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๐ รายละเอียดตามแผนการดำเนินการ ดังนี้

รายละเอียด	ระยะเวลาดำเนินการ											
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผนการดำเนินการ - การสำรวจชุมชน - การประชุมหารือเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ									↔			
ขั้นตอนที่ ๒ การดำเนินการ - กิจกรรมที่ ๑ การจัดการประชุมสร้างเครือข่ายฯ - กิจกรรมที่ ๒ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดฯ - กิจกรรมที่ ๓ การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดฯ - กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบฯ - กิจกรรมที่ ๕ การจัดกิจกรรมเฝ้าระวังยาเสพติดในชุมชน									↔			
ขั้นตอนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล										↔		

๘. งบประมาณ

เบิกจ่ายจากงบประมาณกรุงเทพมหานคร รายจ่ายประจำปี ๒๕๖๐ แผนงานพัฒนาชุมชน หมวดรายจ่ายอื่น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนโคกกระทิงไพยมราช มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ การจัดการประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโคกกระทิงไพยมราช

- ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม ๑๐๐ คนๆละ ๗๕ บาท เป็นเงิน ๗,๕๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๑๒,๕๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันห้าร้อยบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ ๒ การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่คณะกรรมการและสมาชิก เครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดชุมชนโคกกระทิงไพยมราช

- ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม ๑๐๐ คนๆละ ๗๕ บาท เป็นเงิน ๗,๕๐๐ บาท
 - ค่าตอบแทนวิทยากร ๒ คน รวม ๖ ชั่วโมงๆละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๑๖,๑๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ ๓ การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในชุมชนโคกกระทิงไพยมราช

- ค่าอาหาร และเครื่องดื่ม ๑๐๐ คนๆละ ๕๐ บาท เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบป้องกันปัญหา ยาเสพติด

- ค่าจ้างเหมารถยนต์โดยสาร จำนวน ๒ คันๆละ ๑๒,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท
 - ค่าอาหาร อาหารว่างและเครื่องดื่ม ๑๐๐ คนๆละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท
 - ค่าตอบแทนวิทยากร ๒ คน รวม ๖ ชั่วโมงๆละ ๑,๒๐๐ บาท เป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๕๑,๒๐๐ บาท (ห้าหมื่นหนึ่งพันสองร้อยบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ ๕ การจัดกิจกรรมเฝ้าระวังยาเสพติดในชุมชน

- ค่าวัสดุ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

รวมทั้ง ๕ กิจกรรม เป็นเงินทั้งสิ้น ๙๔,๘๐๐ บาท (เก้าหมื่นสี่พันแปดร้อยบาทถ้วน)

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

เป้าหมาย/วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
<p><u>เป้าหมาย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช - ดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช - ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเพิ่มศักยภาพเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช 	<p><u>ผลผลิต (output)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> สามารถสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราชได้สำเร็จ จำนวน ๑ เครือข่าย เครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราชมีแผนการดำเนินงานของเครือข่าย จำนวน ๑ แผน คณะกรรมการและสมาชิก เครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราชมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดเพิ่มขึ้น 	<p><u>วิธีการ/เครื่องมือ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> รายงานผลการดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช เอกสารแผนการดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช - การประเมินความรู้ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ - การประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการและสมาชิก เครือข่ายฯ
<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคประชาชนในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช - เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช - เพื่อลดปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช 	<p><u>ผลลัพธ์ (outcome)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> กลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชนเข้าร่วมเป็นเครือข่ายฯ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนกลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชน ประชาชนในชุมชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายฯ ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในชุมชนโค้งรถไฟ ยมราช จำนวนผู้ติดยาเสพติดในชุมชนลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> ใบลงทะเบียนรายชื่อกลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชนที่เข้าร่วมเป็นเครือข่าย ใบสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก เครือข่าย ประสานขอข้อมูลจาก ศูนย์บริการสาธารณสุขที่ รับการบำบัดผู้ติดยาเสพติด

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑) สำนักงานเขตราชเทวีควรนำรูปแบบการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาเสพติดชุมชนโค้งรถไฟยมราช เป็นชุมชนต้นแบบขยายผลไปดำเนินการชุมชนอื่นๆในพื้นที่เขตหรือขยายผลไปยังสำนักงานเขตอื่นๆ

๒) กรุงเทพมหานครควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีสนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชนป้องกันปัญหาเสพติด เพื่อการดำเนินงานของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง